

ע"פ 43480/11/19 - מיכאל קורנט נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

16 ינואר 2020

ע"פ 43480-11-19 קורנט נ' מדינת ישראל

לפני הרכב כבוד השופטים:

רון שפירא, נשיא [אב"ד]

בטינה טאובר

עדן חן-ברק

המערער

מיכאל קורנט

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

השופט עדן חן ברק:

בפניו ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בחיפה (כבוד השופט שלמה בנג'ו) ביום 6/10/19 שnitן בת"פ 15827-01-18.

המערער הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגררו עליו 3 חודשים מסר על תנאי במשך 3 שנים, 2,500 ₪ כנס, 10,000 ₪ פיצוי למטלון, וצו מבנן לתקופה של שנה.

הערעור הוגש נגד הכרעת הדין בלבד.

1. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 3.11.17 לאחר שהמתلون הchnerה את רכבו בחניה, אמר לו המערער כי מדובר בחניה שהמתין לה, ודחף את המתلون צורה לרכבו.

כתוצאה לכך נחבל המתلون בגבו ובידו ממעצור היד ברכב ומהגנה.

2. המערער הודה בקיים ויכול מילולי עם המתلون בקשר לנושא החניה, אך הכחיש את התקיפה הנטענת. לטענתו המתلون המציא את סיפור התקיפה כדי לנוקם בו, שכן המערער העלב אותו.

טעןתו העיקריות של המערער הן כי בהמ"ש קמא התעלם מאמירתו הספונטנית הראושונה של המתلون מיד לאחר האירוע כאשר זה התקשר למועד המשטרה, ומסר שמכוניות המערער פגעה בו - דבר שאין חולק כי לא ארע ולמד, לטענת המערער, על חוסר מהימנות המתلون.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

עוד נטען כי טעה ביהם"ש קמא כאשר קבע כי אמירת המתלוון למד"א הייתה ספונטנית (שם אמר כי המערער תקף אותו), שכן נידית מד"א נשלחה אליו על ידי המוקד המשטרתי, ומדובר היה בתשובה לחקירה מד"א, ולא בגין אמרה ספונטנית.

כן נטען כי ביהם"ש קמא התעלם מטענת המערער בנוגע סירוב המתלוון לקבל טיפול רפואי, וכן טעה בכך שנותן משקל לעדות אשתו של המתלוון, שכן היא נכחה במהלך עדותו הראשית של המתלוון באולם, וממילא לא מדובר בעודה אובייקטיבית, אף לא הייתה עדת ראייה אלא העידה על דברים שמסר לה המתלוון בשיחת טלפון בסמוך לאיורע.

עוד נטען כי לא היה מקום לקבוע כי המסמכים הרפואיים מוכיחים את גרסת המתלוון, שכן בסיכון השחרור מחדר מיוון נרשם "לא מצא חבלתי", אף עליה כי בבדיקה גופנית נמצא שטף דם בחזה בלבד - דבר שלא מתישב עם תלונות על חבלות כפי שהראים בתמונות שהגישה המשיבה, מה גם שלא הוכח מתי צולמו התמונות, מי צילם אותם וממי המצולם.

עוד נטען כי גרסת המתלוון לא אפשרית שכן לא ניתן היה לדוחוף אותו לתוך הרכב מבלי שייקבל מכח בראש או בצוואר.

3. המשיבה מבקשת לדחות הערעור וטוונת, בעיקר, כי מדובר בקביעת ממצאים עובדיים ומהימנות, שאין דרך של ערכאת ערעור להתערב בהם.

4. לאחר שבחנתי וشكلت טענות הצדדים, עינתי במלוא חומר הראיות שהונח בפני בית המשפט קמא, והhogש במסגרת הערעור בפנינו, סבורה אני כי יש לדחות את הערעור, שכן אין בנסיבות העניין מקום להתערב בהכרעת דינו של בית המשפט קמא - הכרעה המבוססת ברובה על קביעת ממצאי מהימנות ועובדיה, וכן על מסקנות משפטיות ראייות וכוכנות, שאין לי אלא לאמץ כפי שיבחר בהמשך.

ראשית אזכיר את הכלל לפיו ערכאת הערעור לא תתערב במקרים של הערךאה הדינונית, שיתרונה הוא יכולת ההתרשות הישירה מן העדים באופן בלתי אמצעי, אלא במקרים חריגים ביותר בהם טעה הערךאה הדינונית טעות בולטת היורדת לשורשו של עניין, בהערכת העדויות או כאשר המסקנות שהסתיקה הערךאה הדינונית מן העובדות אין מתחייבות מהן, וכן כאשר ממצאי הערךאה הדינונית מתבססים על שיקולים שבاهיגון בלבד, ולא על הערכת מהימנות. ראה: ע"פ 6695/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26/01/09); ע"פ 425/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (05/11/07), ע"פ 6460/12 **פרעון נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 2/4/14.

הכרעת הדין במרקחה דן מבוססת על מהימנות עדים, שמסרו עדות מפורטת בפני בית המשפט קמא, עדות שנמצאו לה גם חיזוקים בדברים נוספים שיפורטו, כך שלערךאה הדינונית יתרון העומד על כנו:

"**עלינו קביעת העובדות שמהן מוסקות המסקנות, ביחס לגבי מהימנותם של עדים, עומד יתרונה של הערךאה הדינונית על כנו, וכלל אי ההתערבות המושרש בשיטتنا תקף הוא"** - ע"פ 9710/10 **היל נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 7/11/12, ע"פ 2661/13 **בתחרידין יחייב נ' מדינת ישראל** ניתן ביום 18/2/2014.

.6. כן אזכיר את ההלכה לפיו ערכאת הערעור אינה בודקת מחדש את צדקת /או את הרשותו של המערער אלא את כשרותו או פסולתו של פסק הדין בערכאה הדינית (ע"פ 125/50 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד 514, 560 ו-ז (1952), כאשר דרך הבדיקה הערעורית צריכה להתמקד בבדיקה קבילות ראיות, ואופן ההנמקה, מוביל להידרשות לניתוח ראייתי כפי שמבצעת אותו הערכאה הדינית.

.7. ולגוף העניין:

בית המשפט קמא נתן אמון מלא לעדות המטלון תוך שציין כי הוא מעדיף אותה על פני עדות המערער (לגביה ציין כי הייתה קשה, ולא הותירה רושם מהימן), גם נוכח העובדה שהתרשם כי המטלון מתאר הדברים כהוויותם, ללא הגזמה או הקצנה, ובפרט נוכח העובדה שהיא מקבלת סיוע וחיזוק מראיות אחרות.

ואכן בבדיקה כלל הראיות הנוספות בתיק עולה כי יש בהן לשיער ולהזק את עדות המטלון כפי שגם קבע, ובצדק, בית המשפט קמא:

שיחתו הראשונה של המערער הייתה למשטרה ולהלן התרשם המלאה כפי שהוא מופיעה
במסמך "דוחים" (סמן מוצג ב'):

"**הוא אמרה בה רכב פוגע בו ל.ג. 5991785 קיה כסף - שיר למיכאל קורנט גור בשמesson 57 חיפה.**" אין לקבל טענה המערער כי רישום זה מלמד על חוסר מיהינות בין העובדה שהטלון מסר כי רכב המערער פגע בו.

עדות המטלון בבית המשפט עולה כי בעת השיחה לא ידע מי פגע בו (זהינו לא ידע שמו וכנותו של המטלון), וכל שראה הוא את הרכבו של המטלון שעמד בסמוך אליו, ועל כן התקשר למשטרה (מיד לאחר התקיפה), ומסר את מספר רכבו של המטלון אותו ראה בעיניו בעת שישב ברכבו. מכאן שركח חלקו הראשון של המשפט נרשם, לכארה, מפי המטלון כאשר מרישום משפט זה לחלוין לא ניתן ללמוד כי המטלון מסר שהרכב פגע בו, אלא בהחלט ניתן ללמידה כי מסר את פרטי הרכב של מי שפגע בו.

מכל מקום האפשרות שדברי המטלון לא תועדו בצורה מדוייקת היא יותר מסבירה נוכח הרישום כאמור לעיל, מה גם שמדובר במטלון שעלה מרוסיה בשנת 1991 (בהתווכן בן 34), והuid בבית המשפט קמא כי המוקדם במשטרת שקיביל שיחתו לא דבר רוסית, כאשר אף יש לציין כי מדובר בשיחה שמתבצעת בסיטואציה מלחיצה, כאשר המטלון ישב ברכבו הנועל בסמוך לאחר התקיפה הנטענת, כשהוא רואה התוקף ליד רכבו, דברים שעשויים להשפיע על דרך ההתנסחות ולהביא לאי דוקים.

יתר על כן - זמן קצר מאוד לאחר התרחשות האירוע, ולאחר שהטלון התקשר למשטרה, הגיעו למקום נידת מד"א (בשעה 11:36).

בדוח הרפואי שנכתב ע"י מד"א נכתב:

עמוד 3

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

"...לדבריו הותקף ע"י אדם אחר, שעזב את המקום, בויכוח על חניה. הוא נדחף לאחר ונהבל במרפק ובצלעות. חש כאב בצלעות המתגבר בನשימה...בבדיקהנו...כאב בצלעות ורגשות למגע.. פונה להמשר בירור... אמה אחרית ימנית: שפושף (ת/9), ובהחלט נתן לראות בגרסה זו, כפי שגם קבע בית המשפט קמא, לגרסה ראשונית ספונטנית, ולא כתגובה לתחקור, גרסה אשר נתנה זמן סמור מאוד לאחר האירוע.

ודוק - גרסה דומה עולה מקריאת האמור בתעודה חדר מיין, וכן היא מקבלת חיזוק מהמצאים האובייקטיביים שנמצאו בבדיקה הרפואית של המתלוון בבית החולים:

"...לדבריו לפניו מספר שעות נדחף לתוכו רכבו על ידי אדם אחר, בעת ויכוח על חניה, לדבריו נהבל בבית חזה ימני תחתון מבלם היד ובידו הימנית....בבדיקה גופנית: "רגשות בבית חזה ימי תחתון אחרוי, לטראלי וקדמי...שפושף קל ורגשות בחלק דיסטאלי לטראלי של אמה ימין".

וכן: "בבדיקה שפושף יבש באספект האולנרי של האמה.. רגשות במישוש.." - ת/10א'.

עדות זו של המתלוון אף מקבלת חיזוק וסיוע מהמדוברות שצולמו על ידי אשטו יום לאחר האירוע (ת/5) המתעדות את החבלות, וכן עדות האשה בבית המשפט לפיה המתלוון התקשר אליה מיד לאחר האירוע ומספר לה את שארע, כאשר בית המשפט קמא נתן התייחסות נאותה בפסק דין לעובדה שבתחילת עדות המתלוון נכח אשטו באולם בית המשפט.

8. ככל האמור לעיל אוסיף ואומר כי העובדה שהמערער לא מכחיש כי יצא מרכבו והלך לעבר המתלוון, וכי בין השניים פרץ ויכוח בנושא החניה, אף היא מחזקת עדות המתלוון באשר לעצם האירוע, גם ככל שהוא נוגעת לתקיפה שאירעה במהלך הוויכוח.

9. באשר לטענת המערער כי שגה בית המשפט משלא נתן משקל לעובדה שהמתלוון סירב לקבל טיפול רפואי בחדר מיין (יובהר כי הוצע לו משככי כאבים ונרשם כי הוא לא מעוניין) אומר כך:

ראשית - אין חולק כי החבלות היו קלות מאוד, ועליה בבירור מתעודה חדר מיין כי לא הצורך קיבל טיפול רפואי מיוחד, מעבר להקללה על הכאבם - עניין סובייקטיבי שככל אדם מתמודד עם הכאב בדרךו, והעובדה שהמתלוון סירב לחת משככי כאבים אינה מלמדת שלא סבל מכאבם.

שנית - המתלוון דווקא שב לקבלת טיפול רפואי בחדר מיין 4 ימים לאחר האירוע (ביום 11/7 - ראה סיכום ביקור, סמן ת/10) נוכח תלונותיו על המשך כאבים, ובקשתו כי יבצעו לו צילומים, ומכאן שלא סירב לקבל טיפול.

שלישית - המתלוון העיד בבית המשפט כי גם הוא וגם אשטו רפואיים (ראה עמ' 10 שר' 12 לפרוטוקול חקירתו מיום 18/9/13), ודומה כי גם ענן זה יכול להסביר עמדתו ביחס לקבלת טיפול רפואי חזה או אחר.

10. באשר לטענה כי גרסת המתלוון אינה מתישבת עם העובדה שלא נהבל גם בראשו בעת דחיפתו לתוך הרכב אומר כי הדבר אפשרי בהחלט, מה גם שהמתלוון העיד בפני השוטרים שחקרו אותו בבית החולים

מיד לאחר האירוע כי הפגיעה אירעה מיד כשיצא מהרכב: "הchnerתי את הרכב שלי...פטאות רץ אליו בן אדם שאינו לא מכיר ואמר שהחינה שלו והוא חיכה לה אמרתי לו שלא ידעתו ושאני מחשש חינה הרבה זמן באתי ליצאת מהרכב והוא דחף אותו בחזרה לתוך הרכב וקבלתי מכה מהידית של האمبرקס. בנוסף יש לי גם מכאה ביד ימנית בזוויג מהגגה, ואני סגרת מהר את הדלת כדי שלא ימשיך לתקוף אותו אז התקשרתי למשטרה" - עדות זו הוגשה וסומנה ת/א.

מכאן שיתכן כי דחיפת המתלון חזרה לרכב אירעה כאשר המתלון עוד היה במצב כפוף בו יצא מהרכב, שזז אין כל אפשרות לפגיעה גם בראש, אך מכל מקום הדבר בהחלט אפשרי גם לו נדחף חזרה לרכב במצב מלאה אשר בהקשר זה אפונה גם לגובהו (1.62 מטרים כפי שעולה מתשובתו בעמ' 12 שרי 29 לפורת' מיום 18/9/13, וכן לתשובתו בעמ' 13 שרי 8-1 לאותו פרוט').

לסיכום כל האמור לעיל - עדות המתלון בצוירוף עדות אשתו, התמונות, העולה מכלל המסמכים הרפואיים (דו"ח מד"א ותעודת חדר מיין), כמו גם דבריו המתלון למועד המשטרה, למד"א שהגיעו למקום זמן קצר לאחר האירוע, ולשוטרים שבבו ממנה עדות בחדר מיין, מלבדים כי קביעת בית המשפט קמא בהרשעתו של המערער הינה מוצקה ואייתהה, ולא נפלה כל שגגה בהכרעה זו: לא במצבים העובדיים אליהם הגיע, ולא בנסיבות המשפטיות, ולא בקשר בין אלו לאלו, ולפיכך דין הערעור בנסיבות הכרעת הדין להידחות.

עדי חן-ברק, שופט

השופט רון שפירא, נשיא [אב"ד]:

1. אני מסכימ. המקירה שבפנינו הוא מקירה מובהק של ערעור שכלו' מבוסס על טענות נגד מהימנות עדים וממצאי עובדה. כפי שפרטה חברותי אין זה המקירה בו יתערב בית משפט של ערעור בהכרעתו של בית המשפט הדיוני, ששמע את העדים והתרשם מהם.
2. מעבר לעקרון הכללי, עיון בריאות מראה כי הכרעתו של בית משפט קמא מבוססת היטב ומתויישבת עם העדויות שהובאו בפני בית המשפט, הכל כפי שפרטה חברותי בפסק דין. אשר על כן של הערעור להידחות.
3. המערער ערער רק על הכרעת הדיון. אין בפנינו ערעור על עונש שנגזר. בהקשר זה נעיר כי יתרן והיה מקום לשיקול אפשרות של עונישה ללא הרשותה. אלא שנושא זה מותנה, בראש ובראשונה, בהודאה ובಹכרת הפוגע במעשה הפסול שעשה. משמהערער לא היה מוקן להכיר בפסק שבחתנהגותו, לא בבית משפט קמא ואף לא בפנינו, לא ניתן היה לבחון את האפשרות להמיר את ההרשותה בעונישה אחרת.
4. מכל הטעמים דלעיל, אני מצטרף למסקנה אליה הגעה חברותי ולפיה דין של הערעור להידחות.

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**

השופטת בטינה טאובר:

אני מסכימה לאמר בפסק דין של חברותי, השופטת עדי חן ברק ולהערות האב"ד.

**בטינה טאובר,
שופטת**

הוחלט לדוחות את הערעו.

ניתן היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, במעמד המערער ובאי כח הצדדים.

עדי חן-ברק, שופטת

**בטינה טאובר,
שופטת**

**רון שפירא, נשיא
[אב"ד]**